

Smarttelefonen ser deg

Hva om telefonen din om få år erstatter din årlige legesjekk?
Smarttelefonene vil i fremtiden vite mer om deg enn journalene noen gang har gjort.

TEKST

Tor Levin Hofgaard

PUBLISERT 6. november 2012

UTFORDRER: Psykologforeningens president tror ikke at et eget foreningsutvalg er nøkkelen til å utvikle Internett som et verktøy for psykologer. - Vi deltar allerede i Direktoratets arbeid. Snarere bør vi fortsette å utfordre myndighetene, skriver han.

Foto: YAY Micro

DEBATT: PSYKO LOGER PÅ NETT

Det er på tide å sette sammen et utvalg for å utvikle retningslinjer for integrering av cyberspace i psykologers praksis, og bidra til utvikling av nasjonal kompetanse for å regulere og videreutvikle dette området, skrev Eva Jacobsen i oktoberutgaven, som svar på en utfordring fra Tor Levin Hofgaard i september.

Helsevesenet slik vi kjenner det, blir ikke til å kjenne igjen. Internett er forklaringen. Dystre spådommer, sier du?

Nei, allerede i dag finnes det så mange helseapper, og kunnskapsskyer, innretninger som kan måle blodtrykket ditt, løpshastigheten din og søvnmønsteret ditt, at jeg tror få har oversikt. Derfor blir jeg glad når jeg leser psykolog Eva Jacobsens innlegg «Psykologer og cyberspace» i forrige nummer av Tidsskriftet. Hun etterlyser mer trykk fra profesjonen og Psykologforeningen når det gjelder bruk Internett som del av vår verktøykasse. De som kjenner meg, vet at det ikke skal stå på meg!

Feberfantasier?

Jeg ble sett på som en supernerd av mine studiekolleger da jeg til eksamen i 4. semester på psykologstudiet skrev om «Selvet i cyber», semesteret etter om «Gruppeprosesser i cyberspace». At vi skulle kunne kjøpe fly- og kinobilletter, se filmer, og at mobile dingser skulle kunne knytte oss opp til alle slags nettjenester, det ble kalt feberfantasier da jeg entusiastisk snakket om det i lunsjen i studiekantinen. At Internett også skulle komme til å bli benyttet i behandling, var selvsagt helt utenkelig. Året var 2001.

«Jeg håper flere psykologer kaster seg på diskusjonen om hvordan vi kan ta i bruk Internett i sitt arbeid»

Det er åpenbart at mye er skjedd på 10 år. Men nok ikke så mye at mine kullinger har omfavnet teknologien, og blitt like «nerdete» som jeg fortsatt er. Og det er kanskje ikke underlig? Dagens helsehverdag er ikke preget av moderne teknologi.

Ikke lett heller å finne programvare utviklet for å jobbe interaktivt, og samtidig trygt, mellom helsepersonell og befolkningen. Helsedirektoratet jobber nå med en veileder for bruk av internett i behandling, Norm for informasjonssikkerhet i helse-, omsorgs- og sosialsektoren (Normen). Slik lovverket er i dag, er det *virksomheten* som er ansvarlig for at systemet som brukes er trygt. Det gjelder uansett om virksomheten er et sykehus eller en privatpraktiserende psykolog. Men vi er psykologer, ikke dataingeniører, og de aller fleste har ikke kompetanse til å sikre at løsningen som brukes har riktig kryptering, løsning for autentisering, hendelseslogg og andre IKT -krav. Her er det tvingende nødvendig med ordninger som gjør det mulig å ansvarliggjøre leverandøren av løsningen for eksempel gjennom sertifiseringsordninger

Utfordre myndighetene

Jeg tror derfor ikke at et eget utvalg i Psykologforeningen, slik Jacobsen foreslår, er det beste vi kan gjøre i dag. Vi deltar allerede i Direktoratets arbeid. Snarere bør vi fortsette å utfordre myndighetene. Kanskje veien å gå er et samarbeid mellom teknologer, ingeniører, designere, psykologer og annet helsepersonell med oppdrag å utvikle teknologiske løsninger for nett som er godt tilpasset det de skal brukes til. I så fall bør helseforetakene, kommunene og andre store helsetjenesteleverandører kobles på, og ta eierskap til utviklingen. Ikke for å styre den direkte, men for å investere i dette som et utviklingsprosjekt. Vi må initiere kreative prosesser i et tett samarbeid mellom teknologi og helse, for å være på høyde med det kommersielle leverandører kommer til å levere.

Selvsagt skal vi passe på sikkerhet, taushetsplikt osv, men dette kan også teknologene godt. De har tross alt laget nettbankene vi alle bruker, betalingsløsningene på alle nettbutikkene osv.

Jeg håper flere psykologer kaster seg på diskusjonen om hvordan vi kan ta i bruk Internett i sitt arbeid. Vi trenger flere gode eksempler på hvordan vi kan få det til, innenfor lovverk og etiske retningslinjer, som kan stimulere andre til å tenke nytt.

tor@psykologforeningen.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 49, nummer 11, 2012, side

TEKST

Tor Levin Hofgaard, president i Norsk psykologforening